

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 366/2006,

annettu 27 päivänä helmikuuta 2006,

lopullisen polkumyynnitullin käyttöönnotosta muun muassa Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1676/2001 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä ”perusasetus”, ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Samaa tuotetta koskevat voimassa olevat toimenpiteet ja päätetyt tutkimukset

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 2597/1999 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen tasoitustullin, jäljempänä ”lopulliset tasoitustoimenpiteet”, Intiasta peräisin olevan CN-koodeihin ex 3920 62 19 ja ex 3920 62 90 kuuluvan polyeteenitereftalaattikalvon, jäljempänä ”PET-kalvo”, tuonnissa yhteisöön. Toimenpiteen lajiksi valittiin tietyiltä nimeltä mainituilta viejiltä peräisin olevaan tuontiin sovellettava 3,8–19,1 prosentin arvotulli ja kaikkien muiden yritysten tuotteisiin sovellettava 19,1 prosentin jäännöstulli.
- (2) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1676/2001 ⁽³⁾ käyttöön lopullisen polkumyynnitullin, jäljempänä ”lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet”, muun muassa Intiasta peräisin olevan PET-kalvon tuonnissa yhteisöön. Intialaisista vientiä harjoittavista tuottajista valittiin otos, johon kuuluneille yrityksille määrättiin 0–62,6 prosentin suuruiset yksilölliset tullit, kun taas muille yhteistyössä toimineille mutta otokseen kuulumattomille yrityksille määrättiin tulli, joka perustui 57,7 prosentin suuruiseen painotettuun keskimääräiseen polkumyynnimarginaaliin vähennettynä kunkin yrityksen yksilöllisellä vientitukimarginaalilla.

Kaikille muille yrityksille määrättiin 53,3 prosentin tulli. Alkuperäinen tutkimusajanjakso kattoi 1 päivän huhtikuuta 1999 ja 31 päivän maaliskuuta 2000 välisen ajan.

- (3) Komissio hyväksyi 22 päivänä elokuuta 2001 päätöksellä 2001/645/EY ⁽⁴⁾ seuraavien viiden intialaisen yrityksen tarjoamat sitoumukset: Ester Industries Limited, jäljempänä ”Ester”, Flex Industries Limited, jäljempänä ”Flex”, Garware Polyester Limited, jäljempänä ”Garware”, MTZ Polyfilms Limited, jäljempänä ”MTZ”, ja Polyplex Corporation Limited, jäljempänä ”Polyplex”. Helmikuun 17 päivänä 2005 komissio ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ⁽⁵⁾ MTZ:n nimenmuutoksesta.
- (4) Neuvoston asetuksilla (EY) N:o 1975/2004 ja (EY) N:o 1976/2004 Intiasta peräisin olevan PET-kalvon tuontiin sovellettavat lopulliset tasoitustoimenpiteet ja lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet laajennettiin koskemaan myös saman tuotteen tuontia Brasiliasta ja Israelista riippumatta siitä, onko tuotteen alkuperämaaksi ilmoitettu Brasilia tai Israel.
- (5) Komissio pani 28 päivänä kesäkuuta 2002 ⁽⁶⁾ perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti vireille asetuksen (EY) N:o 2597/1999 osittaisen välivaiheen tarkastelun, joka rajattiin koskemaan lopullisten tasoitustoimenpiteiden muotoa ja erityisesti yhden intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoaman sitoumuksen hyväksyttävyyttä. Kyseinen tutkimus on päätetty asetuksella (EY) N:o 365/2006 ⁽⁷⁾.
- (6) Marraskuun 22 päivänä 2003 ⁽⁸⁾ komissio pani vireille asetuksen (EY) N:o 1676/2001 osittaisen välivaiheen tarkastelun, joka rajattiin koskemaan lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden muotoa. Kyseinen tutkimus on päätetty asetuksella (EY) N:o 365/2006, jolla muutetaan asetusta (EY) N:o 1676/2001.
- (7) Joulukuun 10 päivänä 2004 ⁽⁹⁾ komissio pani vireille lopullisten tasoitustoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun. Tämä tutkimus on päätetty neuvoston asetuksella (EY) N:o 367/2006 ⁽¹⁰⁾, jolla lopulliset tasoitustoimenpiteet päätettiin pitää voimassa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 316, 10.12.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1976/2004 (EUVL L 342, 18.11.2004, s. 8).

⁽³⁾ EYVL L 227, 23.8.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1975/2004 (EUVL L 342, 18.11.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 227, 23.8.2001, s. 56.

⁽⁵⁾ EUVL C 40, 17.2.2005, s. 8.

⁽⁶⁾ EYVL C 154, 28.6.2002, s. 2.

⁽⁷⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL C 281, 22.11.2003, s. 4.

⁽⁹⁾ EUVL C 306, 10.12.2004, s. 2.

⁽¹⁰⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 15.

- (8) Komissio pani 23 päivänä elokuuta 2005 ⁽¹⁾ vireille asetusten (EY) N:o 1975/2004 ja (EY) N:o 1976/2004 tarkastelun yhden israelilaisen tuottajan vapauttamista laajennetuista toimenpiteistä koskevan pyynnön osalta. Kyseinen tutkimus on päätetty neuvoston asetuksella (EY) N:o 101/2006 ⁽²⁾.

2. Tarkastelupyynnö

- (9) Yhteisön tuottajat Du Pont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH ja Nuroll SpA, jäljempänä ”pyynnön esittäjät”, pyysivät 5 päivänä marraskuuta 2004 asetuksen (EY) N:o 1676/2001 osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanoa polkumyynnin tason määrittämiseksi. Pynnön esittäjien tuotanto muodostaa pääosan PET-kalvon tuotannosta yhteisössä. Toray Plastics Europe ilmaisi tukevana pyyntöä kuulumatta kuitenkaan muodollisesti pynnön esittäjiin.
- (10) Pynnön esittäjät väittivät, että voimassa olevat PET-kalvon tuontiin sovellettavat toimenpiteet eivät enää riitä torjumaan vahingollista polkumyyntiä niiden viiden intialaisen tuottajan tapauksessa, joiden tarjoamat sitoumukset hyväksyttiin päätöksellä 2001/645/EY.

3. Tutkimus

- (11) Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio päätti, että oli olemassa riittävä näyttö osittaisen välivaiheen tarkastelun vireille panemiseksi, mistä syystä se julkaisi 4 päivänä tammikuuta 2005 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen ⁽³⁾ osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (12) Tarkastelu rajattiin koskemaan hyväksytyn sitoumuksen antaneiden viiden intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan harjoittamaa polkumyyntiä sekä jäännöstullin tasoa sen selvittämiseksi, onko voimassa olevien toimenpiteiden säilyttäminen entisellään, kumoaminen tai muuttaminen tarpeen. Tutkimusajanjakso käsitti 1 päivän lokakuuta 2003 ja 30 päivän syyskuuta 2004 välisen ajan.
- (13) Komissio ilmoitti vientiä harjoittaville tuottajille, viejämäärä edustajille ja yhteisön tuottajille virallisesti osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetussa määräajassa.
- (14) Saadakseen tutkimuksensa kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot komissio lähetti kyselylomakkeen asianomaisille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka kaikki toimivat yhteistyössä vastaamalla kyselylomakkeeseen. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimitiloihin:
- Ester Industries Limited, New Delhi,
  - Flex Industries Limited, New Delhi,

- Garware Polyester Limited, Aurangabad,
- MTZ Polyfilms Limited, Mumbai,
- Polyplex Corporation Limited, New Delhi.

B. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (15) Tarkasteltavana oleva tuote on alkuperäisessä tutkimuksessa määritellyn mukaisesti Intiasta peräisin oleva polyeteenitereftalaattikalvo (PET-kalvo), joka yleensä luokitellaan CN-koodeihin ex 3920 62 19 ja ex 3920 62 90.

2. Samankaltainen tuote

- (16) Alkuperäisen tutkimuksen päätelmiä vastaavasti todettiin, että Intian kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty PET-kalvo ja Intiasta yhteisöön viety PET-kalvo ovat fysikaalisilta ja teknisiltä perusominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan samanlaisia. Näin ollen ne ovat perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

C. POLKUMYYNTI

1. Normaaliarvo

- (17) Normaaliarvoa määritettäessä tarkistettiin ensin, että kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti edustava eli vähintään viisi prosenttia tarkasteltavana olevan yhteisöön viedyn tuotteen kokonaismyymintämäärästä. Kokonaismyynti todettiin edustavaksi kaikkien yritysten tapauksessa.
- (18) Tämän jälkeen varmistettiin, oliko kunkin tuotelajin kokonaismyynti kotimarkkinoilla vähintään viisi prosenttia saman lajin vientimyyntistä yhteisöön. Kahden yrityksen todettiin myyvän kakkoslaatuista PET-kalvoa kotimarkkinoilla mutta ei lainkaan yhteisöön. Koska kakkoslaatuinen PET-kalvo ei ole suoraan verrattavissa ykköslaadun kalvoon, sen myyntiä ei otettu huomioon normaaliarvon laskennassa. Eräs toinen yritys myi kotimarkkinoilla kolmea eri kalvolaatua mutta yhteisöön vain parasta kalvolaatua. Näitä kolmea kalvolaatua myydessään yritys usein myi ykkös- ja kakkoslaadun kalvoa yhdessä kolmoslaadun kalvon kanssa mutta veloittaen koko myydystä erästä kolmoslaadun kalvon hinnan. Tämän selitettiin olevan eräänlaista varaston tyhjennystä. Myös tämä myynti jätettiin pois laskelmista.
- (19) Yksi yritys myi kotimarkkinoilla toimiville kauppiaille tavaroita, jotka oli tarkoitettu vientiin. Nämä tavarat oli helppo tunnistaa vientiin tarkoitetuiksi, koska niihin sovellettiin eri verojärjestelmää kuin tavanomaiseen myyntiin kotimarkkinoilla. Asianomainen yritys ei pystynyt täsmentämään, oliko tavaroiden lopullinen määränpää yhteisö vai jokin kolmas maa. Tästä syystä kyseinen myynti jätettiin pois laskelmista.

⁽¹⁾ EUVL L 218, 23.8.2005, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 17, 21.1.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 1, 4.1.2005, s. 5.

- (20) Jos tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynti oli vähintään viisi prosenttia saman tuotelajin yhteisöön viedystä myyntimäärästä, sen osalta selvitettiin perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti, oliko tavanomaisessa kaupankäynnissä myyty määrä riittävä. Aina kun vähintään tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen kotimarkkinamyynnin osuus oli yli 80 prosenttia tuotelajin kokonaisyntimäärästä ja kun kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin asianomaisen tuotelajin kaiken kotimarkkinamyynnin perusteella määritettyä painotettua keskimääräistä hintaa riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa. Kun tietyn tuotelajin kannattavan myynnin määrä oli enintään 80 mutta vähintään 10 prosenttia myynnin määrästä tai kun kyseisen lajin painotettu keskihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin pelkästään asianomaisen tuotelajin kannattavan kotimarkkinamyynnin perusteella määritettyä painotettua keskimääräistä hintaa.
- (21) Jos vientiä harjoittavien tuottajien veloittamia kotimarkkinahintoja ei joidenkin tuotelajien tapauksessa voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen riittämättömän edustavuuden tai tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin riittämättömyyden takia, normaaliarvo laskettiin asianomaisille vientiä harjoittaville tuottajille yhteisöön vietyjen tuotelajien valmistuksesta aiheutuneiden kustannusten perusteella, joihin perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.
- (22) Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti näiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten perustana olivat sellaiset vientiä harjoittaville tuottajille asianomaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä aiheutuneet kustannukset, joiden todettiin olevan edustavia. Voittomarginaali laskettiin niiden tuotelajien voittomarginaalien painotetun keskiarvon perusteella, joita kukin yritys myi kotimarkkinoillaan tavanomaisessa kaupankäynnissä riittävässä määrin.
- (23) Edellä mainittujen tietojen ilmoittamisen jälkeen yksi vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti olevansa eri mieltä yhdestä tietyistä raaka-aineesta maksettua hintaan tehdystä oikaisusta. Tätä oikaisua tarkasteltiin uudelleen, minkä jälkeen oikaisun määrää tarkistettiin ja polkumyntimarginaali laskettiin tämän perusteella uudelleen.
- (24) Toinen yritys katsoi, että heikompileatuinen kalvo tulisi ottaa huomioon laskelmissa ja että se olisi "oikaisujen" avulla saatettava vertailukelpoiselle tasolle ykköslaadun kalvon kanssa. Lisäksi väitettiin, että voittomarginaali olisi näiden liiketoimien huomioon ottamisen jälkeen laskettava uudelleen.
- (25) Laskelmista pois jätetyn kakkos- ja kolmoslaadun kalvon myyntimäärä oli alle 3 prosenttia kotimarkkinamyynnin kokonaisuudesta. Jäljellä olevaa kotimarkkinamyyntiä pidetäänkin tässä tapauksessa riittävän edustavana normaaliarvon asianmukaista laskemista varten. Voittomarginaalia ei näin ollen tarvitse laskea uudelleen.
- (26) Vientiä harjoittavat tuottajat esittivät eräitä huomautuksia, kun niille oli ilmoitettu näistä laskelmista. Komissio otti nämä huomautukset huomioon ja tarkisti laskelmiaan niiden perusteella aina, kun ne katsottiin perustelluiksi.

2. Vientihinta

- (27) Vientihintojen määrittämisen suhteen olisi muistettava, että tässä tutkimuksessa pyritään selvittämään, onko polkumyynnin taso muuttunut ja voidaanko muutosta pitää pysyvänä. Tämän vuoksi vientihintojen määrittämisessä ei voida tyytyä tarkastelemaan pelkästään viejien aiempaa hinnoittelua vaan lisäksi on tarkasteltava vientihintojen todennäköistä kehitystä tulevaisuudessa. Tutkimuksessa on siis selvítettävä, ovatko aiemmat vientihinnat luotettava osoitus siitä, millaisia vientihintoja tulevaisuudessa todennäköisesti sovelletaan. Hyväksytyt sitoumukset huomioon ottaen tässä tapauksessa tutkittiin erityisesti sitä, olivatko kyseiset sitoumukset vaikuttaneet aiempiin vientihintoihin siten, ettei niitä voitaisi käyttää perustana määrittäessä tulevaa vientihinnoittelua.
- (28) Yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen luotettavuuden selvittämiseksi tilanteessa, jossa käytössä oli hintasitoumuksia, kyseisiä hintoja tarkasteltiin suhteessa sitoumuksissa määrättyihin vähimmäistuontihintoihin. Tältä osin oli tarpeen selvittää, olivatko yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat tietyntasoisia lähinnä sitoumuksissa määrättyjen vähimmäistuontihintojen seurauksena ja kuinka pysyviä ne siis olivat. Tästä syystä kunkin yrityksen painotettuja keskihintoja tarkasteltiin erikseen sen selvittämiseksi, olivatko yhteisön markkinoille suuntautuneen myynnin hinnat merkittävästi vähimmäistuontihintoja korkeampia, missä yhteydessä otettiin huomioon myös tarkasteltavana olevan tuotteen ja niiden markkinoiden erityispiirteet, joilla tuotetta myytiin tutkimusajanjakson aikana; lisäksi tutkittiin, missä suhteessa nämä hinnat olivat kolmansiin maihin suuntautuneen viennin hintoihin. Jos yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat olivat yritystasolla keskimäärin selvästi vähimmäistuontihintoja korkeampia, näiden vientihintojen katsottiin olevan riittävän riippumattomia sitoumuksista ja näin ollen luotettava osoitus viejien todennäköisestä tulevasta hinnoittelusta. Jos taas yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat eivät olleet keskimäärin riittävästi vähimmäistuontihintoja korkeampia ja olivat lisäksi merkittävästi korkeampia kuin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnat, niiden katsottiin olevan seurausta sitoumuksista, mistä syystä niitä ei pidetty riittävän luotettavina käytettäväksi perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti polkumyntilaskelmissa välivaiheen tarkastelun yhteydessä.

- (29) Kahden intialaisen viejän, Flexin ja Polyplexin, yhteisöön suuntautuvassa viennissä soveltamien hintojen todettiin olevan merkittävästi vähimmäistuontihintoja korkeampia. Näitä vientihintoja pidettiin tästä syystä luotettavina ja niitä käytettiin polkumyyntilaskelmissa.
- (30) Kolmen muun vientiä harjoittavan tuottajan eli Esterin, Garwaren ja MTZ:n osalta todettiin, että niiden yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat olivat erittäin lähellä vähimmäistuontihintoja. Lisäksi todettiin, että näiden kolmen yrityksen kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä soveltamat hinnat olivat tuotelajeittain tarkasteltuna merkittävästi alempia kuin niiden yhteisöön suuntautuvassa viennissä soveltamat hinnat, minkä vuoksi oli todennäköistä, että jos sitoumuksia ei sovellettaisi, niiden yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat saatettaisiin vastaamaan samoista tuotelajeista kolmansissa maissa veloitetuja hintoja. Tästä syystä pääteltiin, että näiden kolmen yrityksen vientihintoja ei voitu tässä välivaiheen tarkastelussa käyttää luotettavien vientihintojen määrittämiseen perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.
- (31) Vaikka kyseisille kolmelle intialaiselle viejälle ei sitoumusten soveltamisen vuoksi voitukaan määrittää luotettavaa vientihintaa, tätä ei pidetty seikkana, jonka pitäisi johtaa tarkastelun päättämiseen niiden osalta, jos niiden harjoittaman polkumyynnin ja erityisesti vientihintojen osalta voitaisiin kuitenkin muulla tavoin todeta pysyvä olosuhteiden muutos. Tämän vuoksi ja ottaen huomioon, että kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta maailmanmarkkinoilla, vientihinta päätettiin vahvistaa yhteisöön myydyistä malleista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.
- (32) Kun asianomaisille osapuolille oli ilmoitettu niistä keskeisistä tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin ehdottaa asetuksen (EY) N:o 1676/2001 muuttamista, eräät osapuolet esittivät asiasta huomautuksia.
- (33) Eräät intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja Intian viranomaiset katsoivat, ettei perusasetuksen 2 artiklan 8 eikä 9 kohta tarjoa oikeusperustaa, joka mahdollistaisi vientihintojen määrittämisen kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen perusteella. Ne totesivat, että yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat olivat käytettävissä ja ettei komissio ollut pystynyt tyydyttävällä tavalla osoittamaan, että niiden käytön hylkäämiselle oli riittävät perusteet. Ne katsoivat, että yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat olivat luotettavia ja että niitä olisi käytettävä kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen sijasta.
- (34) Kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen käytön osalta on todettava, että tällä perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaan perustuvalla tarkastelulla pyritään selvittämään, onko toimenpiteiden soveltaminen edelleen tarpeen polkumyynnin vaikutusten tasaamiseksi. Tarkasteltaessa asianomaisten viejien harjoittaman polkumyynnin tasoa on tarpeen määrittää polkumyynnimarginaalissa tapahtunut muutos vertaamalla kyseistä marginaalia alkuperäisiin polkumyyntiä koskeviin päätelmiin. Olisi huomattava, että kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen käyttö yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen sijasta kolmen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa ei perustu perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohdan soveltamiseen. Kuten johdanto-osan 27 ja 28 kappaleessa selotetaan, kyseisten hintojen käyttö on perusteltua, koska on pysyttävä arvioimaan, miten todennäköisesti yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat säilyvät nykyisellä tasolla ja näin ollen kuinka todennäköistä on, että polkumyynti toistuisi.
- (35) Arvioinnin perusteella pääteltiin, että vähimmäistuontihintojen soveltaminen oli vaikuttanut kolmen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan yhteisöön suuntautuvassa viennissä veloittamiin hintoihin, sillä kyseiset hinnat olivat erittäin lähellä vähimmäistuontihintoja. Ne eivät siis olleet seurausta pelkästään markkinavoimien toiminnasta eivätkä siksi todennäköisesti pysyisi samalla tasolla tulevaisuudessa. Tämän vuoksi katsottiin, että käytettävissä ei ollut sellaisia yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja, joita voitaisiin käyttää polkumyyntilaskelmissa. Tässä tilanteessa katsottiin, että kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen käyttö on kohtuullinen ja riittävän tarkka vaihtoehtoinen keino määrittää tutkimusajanjakson vientihinnat ja laskea polkumyynnin taso.
- (36) Yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen hylkääminen ja kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen käyttö niiden sijasta oli syrjintää siinä mielessä, että sitä kohdeltiin eri tavoin kuin niitä viejiä, joiden osalta käytettiin niiden tosiasiallisia yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja.
- (37) Tältä osin olisi huomattava, että vientihintojen määrittämisessä ei esiintynyt syrjintää, sillä kaikkiin intialaisiin viejiin sovellettiin samaa menettelytapaa. Kunkin vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa arvioitiin, oliko polkumyyntilaskelmia varten käytettävissä sopivia yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja. Tätä varten kunkin vientiä harjoittavan tuottajan yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja verrattiin vähimmäistuontihintoihin sen selvittämiseksi, voitiinko katsoa, että ne oli muodostettu vähimmäistuontihinnoista riippumattomasti. Kuten 28 kappaleessa selostettiin, aina kun kyseiset hinnat olivat riittävästi vähimmäistuontihintoja korkeampia, niiden pääteltiin olevan riippumattomia vähimmäistuontihinnoista, mistä syystä niitä voitiin käyttää polkumyyntilaskelmissa, sillä ne olivat luotettava osoitus asianomaisten viejän todennäköisestä tulevasta hinnoittelusta.
- (38) Jos vähimmäistuontihintojen katsottiin vaikuttaneen yhteisöön suuntautuvan viennin hintoihin, yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja ei pidetty luotettavana osoituksena asianomaisten viejän todennäköisestä tulevasta hinnoittelusta eikä niitä käytetty polkumyyntilaskelmissa, vaan niiden sijasta käytettiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintoja. Vaikka siis eräiden viejien tapauksessa käytettiin tosiasiallisia vientihintoja ja toisten viejien tapauksessa niiden kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintoja, kyse ei ole viejien eriarvoisesta kohtelusta.

- (39) Eräät intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät hyväksyneet päätelmää, jonka mukaan niiden yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat olivat erittäin lähellä vähimmäistuontihintoja, mistä syystä niitä ei voitu käyttää polkumyöntilaskelmissa. Ne katsoivat, että niiden hinnat olivat riittävästi vähimmäistuontihintoja korkeampia, ja huomauttivat, että hintasitoumuksissa edellytettiin pelkästään, että myyntihinnat eivät olleet vähimmäistuontihintoja alempia. Yksi viejä katsoi, että vertaaminen vähimmäistuontihintoihin ei ollut tyydyttävä keino selvittää yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen kohtuullisuutta ja luotettavuutta; sen mielestä olisi parempi verrata hintoja muiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tai yhteisön tuotannonalan hintoihin.
- (40) Kuten 30 kappaleessa selostetaan, yhteisön toimielimet totesivat tältä osin, että kolmen vientiä harjoittavan tuottajan hinnat eivät olleet sillä tavoin riittävästi vähimmäistuontihintoja korkeampia, että niitä olisi voitu pitää vähimmäistuontihinnoista riippumattomasti muodostetuina. Tästä syystä kyseisiä hintoja ei voitu pitää sopivana perustana polkumyöntilaskelmille. On totta, että hintasitoumuksissa edellytetään vain, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät myy tuotetta alle vähimmäistuontihinnan, mutta tällä seikalla ei ole merkitystä tämältyyppisessä analyysissä.
- (41) Kun tarkastellaan sitä, ovatko vähimmäistuontihinnat vaikuttaneet yhteisöön suuntautuvan viennin hintoihin, olisi huomattava, että sitoumuksia sovellettaessa on tarpeen selvittää, ovatko vientihinnat luotettavia ja voidaanko niitä käyttää polkumyöntimarginaalien laskennan perustana. Kun yhteisöön suuntautuvan viennin hintoihin vaikuttavat muut tekijät kuin markkinavoimat (esimerkiksi sitoumusten mukaiset vähimmäistuontihinnat), kyseisiä vientihintoja ei voida pitää kohtuullisina ja luotettavina. Tässä nimenomaisessa tapauksessa on huomattava, että vertailua kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä veloittamiin hintoihin pidettiin, kuten 28 kappaleessa todetaan, asianmukaisempuna keinona selvittää tietyn vientiä harjoittavan tuottajan hinnoittelua kuin vertailua muiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tai yhteisön tuotannonalan hintoihin, koska näin kunkin vientiä harjoittavan tuottajan liiketoimintamenetelmistä saatiin tarkempi kuva.
- (42) Yhteisön tuotannonala katsoi, että koska sitoumusten mukaisilla vähimmäistuontihinnoilla oli vääristävä vaikutus, yhteisöön suuntautuvan viennin tosiasialliset hinnat olisi pitänyt hylätä ja niiden sijasta olisi pitänyt käyttää kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintoja kaikkien intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tapauksessa. Tuotannonala oli lisäksi huolissaan siitä, että ne intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat, joille oli määritetty alhainen polkumyöntimarginaali yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja käyttämällä, eivät kuitenkaan säilyttäisi hintatasoaan samana tulevaisuudessa.
- (43) Tältä osin voidaan todeta, että kuten 32 kappaleessa jo ilmoitettiin, kaikkiin intialaisiin vientiä harjoitaviin tuottajiin sovellettiin samaa menettelytapaa. Yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen käytöstä päätettiin kunkin viejän tapauksessa sen jälkeen, kun oli arvioitu, vaikuttiko vähimmäistuontihintojen soveltaminen kyseisiin hintoihin, ja kun oli määritetty asianomaisen viejän yhteisöön suuntautuvan viennin ja kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen välinen ero (ks. 28 kappale).
- (44) Yhteisön tuotannonala katsoi lisäksi, että vientihintojen painotetun keskiarvon vertaaminen vähimmäistuontihintoihin tarkoituksena selvittää, kuvastivatko yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat tulevaa hinnoittelua ja olivatko ne luotettava perusta polkumyönnin määrittämiselle, oli ristiriidassa niiden toimenpiteiden muotoa koskevan tarkastelun päätelmien kanssa, joiden mukaan vähimmäistuontihintoja ei enää pitäisi käyttää.
- (45) Tältä osin olisi huomattava, että polkumyönnin vastaisten toimenpiteiden muotoa koskevassa tarkastelussa pyrittiin selvittämään, olivatko hintasitoumukset edelleen sopiva tai tarkoituksenmukainen keino (eli oliko niillä sama vaikutus kuin polkumyöntitullin käyttöä otollalla), kun otetaan huomioon niiden mukaisesti vietyjen tuotteiden luonne (ks. neuvoston asetuksen (EY) N:o 365/2006 johdanto-osan 8 kappale). Tarkastelussa todettiin, että yhteisöön suuntautuvan viennin tosiasiallisten hintojen vaihteluväli tietyissä tuoteryhmissä oli muuttunut (joko kasvanut tai supistunut) merkittävästi alkuperäisen tutkimuksen tilanteesta; tämän perusteella pääteltiin, että alkuperäisiin hintoihin perustuvat vähimmäistuontihinnat eivät enää olleet sopiva keino torjua polkumyönnin vahingollisia vaikutuksia. Tässä tarkastelussa taas pyritään selvittämään, vaikuttivatko sitoumuksen mukaiset vähimmäistuontihinnat yhteisöön suuntautuvan viennin hintatasoon eli voidaanko vientihintoja pitää pysyvinä. Jos vientihinnat ovat merkittävästi vähimmäistuontihintoja korkeampia, niiden voidaan katsoa olevan riippumattomia vähimmäistuontihinnoista. Tässä yhteydessä ei ole merkitystä sillä, ovatko hintasitoumukset tarkoituksenmukaisia asianomaisen tuotteen tapauksessa. Hinnat muodostuvat tällöin markkinavoimien ehdoilla ja muodostavat sopivan perustan polkumyöntilaskelmille. Yhteisön tuotannonalan näkemystä ei näin ollen voida hyväksyä.

3. Vertailu

- (46) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti asianmukaisesti huomioon oikaisujen muodossa. Oikaisuja tehtiin tarvittaessa alennusten, hyvitysten, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä palkkioiden erojen huomioon ottamiseksi, jos asiasta esitettiin todennettu näyttö. Vientihintaan tehtiin oikaisuja Ester-, Garware- ja MTZ-yritysten eräiden mallien osalta myös kolmansien maiden markkinoille myydyin tuotteen ja yhteisöön myydyin tuotteen fyysisten ominaisuuksien erojen vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti.

- (47) Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi lisäksi määrättyjen vientitoimien osalta perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaista oikaisua vientihintaan viennin jälkeisen tuontitullien hyvitysjärjestelmän (Duty Entitlement Passbook Scheme eli DEPB-järjestelmä) alaisesta viennistä saatujen etujen määrän perusteella. Tältä osin todettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä kyseisen järjestelmän mukaisesti saadut hyvitykset voitiin käyttää tuontitullien kuittaamiseen minkä tahansa tavaran tuonnin yhteydessä tai ne voitiin myydä vapaasti muille yrityksille. Järjestelmässä ei myöskään ole velvoitetta käyttää tuotuja tavaroita ainoastaan asianomaisen vientituotteen tuotannossa. Kyseiset tuottajat eivät näin ollen pystyneet osoittamaan, että viennin jälkeisestä DEPB-järjestelmästä saatu etu olisi vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen eivätkä varsinkaan sitä, että asiakkaat olisivat johdonmukaisesti maksaneet eri hintoja kotimarkkinoilla DEPB-etujen vuoksi. Tästä syystä pyyntö hylättiin.

4. Polkumyyntimarginaali

- (48) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa painotettuun keskimääräiseen vientihintaan. Jos vientihinnat oli määritetty kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen perusteella, asianmukaiset CIF-arvot laskettiin lisäämällä kolmansiin maihin suuntautuvan viennin noudettuna lähettäjältä -hintaan yhteisöön suuntautuvan viennin noudettuna lähettäjältä -tason hintojen ja CIF-tason hintojen painotettu keskimääräinen erotus tuotelajeittain.
- (49) Yksilölliset polkumyyntimarginaalit olivat huomattavasti alempia kuin alkuperäiset toimenpiteet, joten myös jäänöstullia katsottiin tarkoituksenmukaiseksi muuttaa. Jäänöstullia vahvistettiin perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukaisesti korkeimman tämän tarkastelun kohteena oleville viidelle intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetyn polkumyyntimarginaalin perusteella, koska näiden viiden yrityksen katsottiin vientimäärinä mitattuna edustavan niitä otokseen kuuluneita yhteistyössä toimineita tuottajia, joita koskevien tietojen perusteella alkuperäinen jäänöstullia laskettiin.
- (50) Polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Ester Industries Ltd	29,3 %
Flex Industries Ltd	3,2 %
Garware Polyester Ltd	20,1 %
MTZ Polyfilms Ltd	26,7 %
Polyplex Corporation Ltd	3,7 %
Kaikki muut yritykset	29,3 %

D. MUUTTUNEIDEN OLOSUHTEIDEN PYSYVYYS

- (51) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti tutkittiin, voitaisiinko polkumyynnin osalta tapahtunutta olosuhteiden muutosta kohtuudella pitää pysyvänä.
- (52) Tältä osin olisi huomattava, että normaaliarvo määritettiin pyynnön esittäjien kustannusten ja hintojen perusteella. Kyseisillä viejillä on merkittävät asianomaisen tuotteen kotimarkkinat ja kotimarkkinahinnat ovat nousseet alkuperäiseen tutkimukseen verrattuna. Tutkimuksessa ei havaittu viitteitä siitä, että tämän tarkastelun aikana määritettyä normaaliarvoa ei voitaisi pitää pysyvänä.
- (53) Voitaisiin väittää, että raaka-aineiden hintakehitys, joka korreloi voimakkaasti öljyn hintojen kanssa, saattaa vaikuttaa merkittävästi normaaliarvoon. Tältä osin katsottiin kuitenkin, että koska raaka-aineet ovat hyödykkeitä, joiden hinta määräytyy kansainvälisillä markkinoilla, hinnankorotukset vaikuttaisivat kaikkiin markkinatoimijoihin ja tämän myötä sekä normaaliarvoon että vientihintaan.
- (54) Kuten 22 ja 23 kappaleessa jo todettiin, yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen pysyvyyden selvittämiseksi tilanteessa, jossa käytössä oli hintasitoumuksia, kyseisiä hintoja oli tarkasteltava suhteessa sitoumuksissa määrättyihin vähimmäistuontihintoihin. Lisäksi yhteisöön ja kolmansiin maihin tutkimusajanjakson aikana vietäväksi myytyjen tuotteiden hintoja verrattiin keskenään. Kuten 23 kappaleessa selostettiin, tilanteessa, jossa yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat eivät olleet riittävästi vähimmäistuontihintoja korkeampia mutta olivat merkittävästi korkeampia kuin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnat, yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja ei pidetty luotettavana osoituksena viejien todennäköisestä tulevasta hinnoittelusta. Niiden sijasta tulevien, pysyviksi katsottavien vientihintojen määrittämisessä käytettiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintoja.
- (55) Tämän perusteella päätellään, että polkumyyntiin liittyvien olosuhteiden muutosta suhteessa alkuperäiseen tutkimukseen voidaan kohtuudella pitää pysyvänä ottaen kuitenkin 26 kappaleessa selostetun mukaisesti huomioon, että kolmen intialaisen viejän harjoittaman polkumyynnin ja erityisesti vientihintojen osalta kyseistä pysyvää olosuhteiden muutosta ei voitu vahvistaa asianomaisten viejien yhteisöön suuntautuvassa viennissä veloittamien hintojen perusteella vaan se oli vahvistettava yhteisöön myydyistä malleista muihin kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.
- (56) Otokseen kuuluneiden yritysten yksilöllisten polkumyyntimarginaalien huomattavaa alenemista alkuperäisiin toimenpiteisiin verrattuna samoin kuin tämän seikan pysyvyyttä voidaan pitää edustavana siten, että ne koskevat myös kaikkia muita yrityksiä. Tästä syystä jäänöstullia oli muutettava, kuten 30 kappaleessa selostetaan.

E. PÄÄTELMÄT

- (57) Ottaen huomioon polkumyyniä ja muuttuneiden olosuhdeiden pysyvyyttä koskevat päätelmät sekä asetuksen (EY) N:o 365/2006 päätelmät polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden muodosta (voimassa olevien sitoumusten peruuttaminen) voidaan todeta, että asianomaisen Intiasta peräisin olevan tuotteen tuontiin sovellettavia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä olisi muutettava vastaamaan todettuja uusia polkumyynnimarginaaleja.
- (58) Koska perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaan mihinkään tuotteeseen ei saa samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyyni- että tasoitustulleja saman polkumyynnistä tai vientituesta johtuvan tilanteen korjaamiseksi, voimassa oleva vientitukia vastaava tasoitustulli vähennettiin sovellettavaksi tulevasta polkumyynitullista. Jäännöstullin tapauksessa tämä vähennys vastaa sen yrityksen vientitukimarginaalia, jota koskevien tietojen perusteella jäännös-polkumyynnimarginaali vahvistettiin.
- (59) Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon lopullisten tasoitustullien voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päätelmät (asetus (EY) N:o 367/2006) ehdotetaan, että tullien määrät ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta yhteisen rajalla tullaamattomana olisivat seuraavat:

Yritys	Vientitukimarginaali	Tuki margi-naali yhteensä	Polkumyyni-marginaali	Tasoi-tustulli	Polku-myyni-tulli	Tullin koko-nais-määrä
Ester Industries Ltd	12,0 %	12,0 %	29,3 %	12,0 %	17,3 %	29,3 %
Flex Industries Ltd	12,5 %	12,5 %	3,2 %	12,5 %	0 %	12,5 %
Garware Polyester Ltd	2,7 %	3,8 %	20,1 %	3,8 %	17,4 %	21,2 %
MTZ Polyfilms Ltd	8,7 %	8,7 %	26,7 %	8,7 %	18,0 %	26,7 %
Polyplex Corporation Ltd	19,1 %	19,1 %	3,7 %	19,1 %	0 %	19,1 %
Kaikki muut yritykset	12,0 % ⁽¹⁾	19,1 %	29,3 %	19,1 %	17,3 %	36,4 %

⁽¹⁾ "Kaikkia muita yrityksiä" koskevan lopullisen polkumyynitullin laskemiseksi otettiin huomioon sen yrityksen vientitukimarginaali, jota koskevien tietojen perusteella määritettiin polkumyynnimarginaali "kaikille muille yrityksille".

- (60) Kuten 4 kappaleessa selostettiin, voimassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet laajennettiin koskemaan myös PET-kalvon tuontia Brasiliasta ja Israelista riippumatta siitä, onko tuotteen alkuperämaaksi ilmoitettu Brasilia tai Israel. Johdanto-osan 59 kappaleessa ilmoitettuja muutettuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä olisi samoin sovellettava edelleen myös PET-kalvon tuontiin Brasiliasta ja Israelista riippumatta siitä, onko tuotteen

alkuperämaaksi ilmoitettu Brasilia tai Israel. Ne brasilia-laiset ja israelilaiset vientiä harjoittavat tuottajat, jotka on vapautettu asetuksella (EY) N:o 1975/2004 laajennetuista ja asetuksella (EY) N:o 101/2006 muutetuista toimenpiteistä, olisi vapautettava myös tällä asetuksella muute-tuista toimenpiteistä.

- (61) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä keskeisistä tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiotaan ehdottaa asetuksen (EY) N:o 1676/2001 muuttamista, ja niille annettiin tilaisuus esittää huomautuksensa.
- (62) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset polkumyynitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevaa, "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia) yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia.
- (63) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyynitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyrityksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyrityksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta (EY) N:o 1676/2001 muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.
- (64) Polkumyynitullin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäännöstullia pitäisi soveltaa niin yhteistyöstä kieltäytyneisiin viejiin kuin yrityksiin, jotka eivät harjoittaneet vientiä tutkimusajanjakson aikana.
- (65) Olisi huomattava, että intialaisen viejän MTZ:n osoite muuttui heinäkuusta 2005 lukien, mutta sen omistuspohja, rakenne ja toiminta pysyivät ennallaan. Yrityksen osoitetietoja olisi siksi muutettava.
- (66) Avoimuuden varmistamiseksi ja ottaen huomioon asetus (EY) N:o 365/2006, joka on annettu samana päivänä kuin tämä asetus ja koskee myös lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelua, tämän asetuksen artiklaosaan olisi sisällytettävä uusi konsolidoitu toisinto asetuksen (EY) N:o 1676/2001 1 artiklasta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1676/2001 1 artikla, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 365/2006, seuraavasti:

”1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevan CN-koodeihin ex 3920 62 19 (Taric-koodit 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46, 3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76 ja 3920 62 19 94) ja ex 3920 62 90 (Taric-koodit 3920 62 90 33 ja 3920 62 90 94) kuuluvan polyeteenitereftalaattikalvon (PET-kalvon) tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten valmistamien tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Lopullinen tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Intia	Ester Industries Limited 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi - 110 003, Intia	17,3	A026
Intia	Flex Industries Limited A-1, Sector 60, Noida 201 301, (U.P.), Intia	0,0	A027
Intia	Garware Polyester Limited Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Intia	17,4	A028
Intia	Jindal Poly Films Limited 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Intia	0,0	A030
Intia	MTZ Polyfilms Limited New India Centre, 5 th floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Intia	18,0	A031

Maa	Yritys	Lopullinen tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Intia	Polyplex Corporation Limited B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Intia	0,0	A032
Intia	Kaikki muut yritykset	17,3	A999
Korea	Kolon Industries Inc. Kolon Tower, 1-23, Byulyang-dong, Kwacheon-city, Kyunggi-do, Korea	0,0	A244
Korea	SKC Co. Ltd Kyobo Gangnam Tower, 1303-22, Seocho 4 Dong, Seocho Gu, Seoul 137-074, Korea	7,5	A224
Korea	Toray Saehan Inc. 17F, LG Mapo B/D 275 Kongdug-Dong Mapo-Gu Seoul 121-721 Korea	0,0	A222
Korea	HS Industries Co. Ltd Kangnam Building, 5 th floor 1321, Seocho-Dong Seocho-Ku Seoul Korea	7,5	A226
Korea	Hyosung Corporation 450, Kongduk-Dong Mapo-Ku Seoul Korea	7,5	A225
Korea	KP Chemical Corpora- tion No. 89-4, Kyungun- Dong Chongro-Ku Seoul Korea	7,5	A223
Korea	Kaikki muut yritykset	13,4	A999

3. Jos mikä tahansa asianomainen osapuoli toimittaa komissiolle riittävän näytön siitä, että

— se ei ole vienyt 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroita alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana,

— se ei ole etuyhteydessä yhteenkään viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja toimenpiteitä

ja

— se on vienyt asianomaisia tavaroita yhteisöön tutkimusajan-jakson jälkeen tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän tavaramäärän viemiseksi yhteisöön,

neuvosto voi yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

muuttaa 1 artiklan 2 kohtaa lisäämällä kyseisen osapuolen niiden yritysten luetteloon, joihin sovelletaan 1 artiklan 2 kohdan taulukossa mainittuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä helmikuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
U. PLASSNIK